

NYHETSREV *INDIEN*

utgivet av *Indianspecialisten EMPATUM AB*
Engelbrektsgatan 39, 114 32 STOCKHOLM Postgiro: 460 75 60-2

Tel: 08-411 04 08; Fax: 08-14 10 88; E-post: empatum@comhem.se
Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Nr 2 2004

Utkommer 5 gånger per år
Tionde årgången

Politisk chock:

VALET I INDIEN, FASCISM OCH BURRIGT HÅR

Dessa rader skrivs just när valresultatet i Indien håller på att presenteras. Det blev något av en chock för alla. Tvärtemot vad man trodde, blev Kongresspartiet större än BJP, och kan därmed göra anspråk på att bilda regering, tillsammans med koalitions-partier. Vilka dessa blir vet vi ännu inte, men antagligen blir det partier på vänsterkanten, inklusive kommunistpartiet. Därmed finns en risk för att den ekonomiska reformpolitiken sackar av. Glädjas måtte Arundhati Roy (se nedan)!

De som hittills har kommenterat valresultatet säger att kampanjen "India Shining" endast gällde medelklassen i städerna, och att de många fattiga på landsbygden försumrades av BJP-regeringen. Dessa straffade därför BJP genom att rösta på Kongresspartiet eller på andra partier.

Detta låter troligt, och är framför allt lätt att säga. Enda alternativet är ju att säga att man inte vet, och det vill ingen Indienexpert (Nyhetsbrevets redaktör talar av egen erfarenhet!) Men är det verkligen så?

Denna teori förutsätter två saker: 1) Att de fattiga på landsbygden (alla som lever på landsbygden är inte fattiga) verkligen har fått det antingen sämre eller möjligen bara har det likadant som tidigare. All statistik visar att så, i det stora hela, inte är fallet. 2) Att dessa fattiga tidigare röstade på BJP eller dess stödpartier, men nu har ändrat sitt röstbeteende. Men de fattiga har nog aldrig i någon större utsträckning röstat på BJP, men däremot på vissa av stödpartierna. Mer vet vi inte just nu, men säkert kommer det om några månader att presenteras undersökningar om detta.

Men vad säger då författaren Arundhati Roy, mest känd för sin roman "*De små tingens gud*" (*God of Small Things*)? Efter sin succé som författare blev hon vänsteraktivist och även dito extremist, klippte av sig sitt stora burriga hår och anlade Sara Lidman-frisyr, precis som vänstertjejerna i Sverige gjorde på 1970-talet. Aftonbladet publicerade två stora artiklar - mer än en helsida var - den 10 och 11 maj av henne. Där utgjuter hon sig i långa diatriber mot etablissemangen i Indien. Hon dömer ut demokratin, hon kritiserar f.d. finansminister Manmohan Singh därför att han "förberedde den indiska marknaden för nyliberalism" samtidigt som L. K. Advani genomförde sin första Rath Yatra. *Guilt by association!* Eftersom Advanis Rath Yatra inte var bra, så blir liberaliseringspolitiken också dålig därför att den lanserades samtidigt! Detta trots att Manmohan Singh och L. K. Advani tillhör två olika partier. Ett smart sätt att skriva - men inte helt ärligt. En annan *guilt by association* är hennes konstaterande att "framgångrik fascism" förutsätter hårt arbete. Det gör även skapandet av ett "Gynnsamt Investeringsklimat" (med stora bokstäver för att markera avsky). Sedär: Alltså är Gynnsamt Investeringsklimat (=liberalisering) och fascism samma sak!

Men det är klart, då borde väl allt som innebär hårt arbete vara fascism, t.ex. att bygga vägar, göra revolution eller skriva "*De små tingens gud*" - fast det kanske var lätt? Men vad vill då Arundhati Roy? Framgår inte helt av artiklarna. Hon citerar med gillande dem som vill ha väpnat uppror - utan att direkt argumentera för det, en s.k. fegstrategi. Men hon dömer ut deltagande i den parlamentariska, demokratiska processen, ty det innebär att man avsäger sig allt olikfärdigt! Hela hennes argumentation (liksom Sara Lidman-frisuren, fastän den är svart) påminner om vänsterextremismen på 1970-talet, den som aldrig hade större stöd än 1 % av svenska folket!

Om Sonia Gandhi se sid 3, samt om den nya regeringen se sid 4.

Gensvar:

GLOBALISERING

Våra artiklar "Feel Good" och "Vad är globalisering" har väckt en del reaktioner hos läsarna. Tydligt är inte Nyhetsbrevets läsare odelat positiva till globalisering. Oftast beror det nog på att man vill "skydda" lokala livsstilar och kulturer, i vårt fall då främst Indiens.

Jovisst. Nyhetsbrevets redaktör saknar också ambassadorbilarna, ångloken samt oxkärrorna som även de börjar bli mindre vanliga. Innebär detta då att han skall resa runt i Indien och krossa skyltfönstren på bilaffärerna, vandalisera el-loken och kasta tomater på alla som kör traktor? Alternativt skriva upprop och artiklar som mynnar ut i den oundvikliga slutsatsen att Indien bör vara som ett museum?

I förra nummret försökte vi skilja på det gamla fenomenet "internationalisering" och det nya "globalisering" och vi skrev bl.a.:

Att svenska ingenjörer tar anställning i Tyskland där de tjänar dubbelt så mycket och betalar hälften så mycket i skatt är ytterligare ett (exempel på globalisering). Om de senare kommer hem och ifrågasätter det svenska skatte- och välfärdssystemet är det ett alldeles utmärkt exempel.

Detta var inte helt korrekt. Att ingenjörerna reser till Tyskland och arbetar där (och tjänar mer pengar) är *internationalisering*. Om de sedan kommer hem och har en annan attityd till det svenska skatte- och välfärdssystemet är det ett exempel på *globalisering*.

INDISKA AMBASSADÖRENS TAL

Indiens ambassadör, Ms Chitra Narayanan, höll ett tal vid Svensk-Indiska Föreningens årsmöte den 25 mars. Talet (2 sidor) bifogas e-postupplagan av Nyhetsbrevet.

FINNS HINDUISMEN ?

Tidningen Axess har kommit ut med ett temanummer om Indien (nr 2/2004). Rubriken är "Indien kastar loss" och syftar på dels det nya Indien som växer fram, men kanske också på den gamla fattigdomsbild av Indien som nu måste ändras. Det första bidraget har titeln "Hindunationalismen är ett västerländskt arv" och är skrivet av den indiska författaren Pankaj Mishra. Ingressen lyder:

"Indiens befolkning har många identiteter och trosbekännelser, men landet framställs ändå som en 'hinduisk civilisation'. Nu tror många att muslimerna förödde den av briter konstruerade hinduismen. Detta kan leda till intellektuellt och andligt förtryck".

Läs detta en gång till! Fråga 1: Vem framställer landet som en hinduisk civilisation? Tvärtom brukar man alltid framhålla Indiens mångfald och brokighet, även mångfalden inom hinduismen betonas ofta. Enligt grundlagen är Indien sekulärt. Knappast någon påstår att alla indier är hinduer, även om man ibland framhåller att många icke-hinduer är påverkade av hinduismen. Fråga 2: Vem anser att hinduismen är förödd? Den lever i högönsklig välmåga och omfattas av 82 % av befolkningen. Dessutom: Kan man samtidigt betrakta Indien som en "hinduisk civilisation" och hinduismen som "förödd"? Fråga 3: Konstruerade briter hinduismen? Detta är ett påstående som är populärt just nu, och det görs bl.a. av historikern Romila Thapar. Argumentet går ut på att innan "briter" (dvs européerna) kom till Indien så visste inte indierna att de var hinduer.

"Jag är Shivadyrkare"

Ordet "hindu" kommer från grekiskan och infördes till Indien i relativt modern tid. Så långt stämmer det. Om man hade frågat några indier på 1400-talet, i god tid innan kolonialmakterna kom dit, vilken religion de hade, så hade de antagligen

sagt "Jag är Shivadyrkare", "Jag är Krishna-anhängare" o.s.v. Men ingen hade sagt "Jag är hindu".

Men visst kände de redan då till att det fanns andra religioner, inte minst islam. Lite mer bildade indier hade nog, efter ett visst lirande, sagt att de tillhörde "dharma" (Läran) eller "sanatana dharma" (den Eviga Läran). Detta till skillnad från islam. Men om vi ställer samma fråga innan islam kom till Indien, säg på 700-talet e.Kr, eller varför inte på Buddhas tid (500-t f.Kr)? Det är möjligt att de hade svarat "dharma" eller "sanatana Dharma" redan då, men även om de inte hade gjort det, innebär detta då att indierna inte var hinduer?

Afrikanska stamreligioner

Säg för enkelhetens skull att i en viss del av Kongo finns bara afrikanska stamreligioner. Inga andra religioner är kända där. Nu reser vi dit och frågar folk vilken religion de tillhör. Knappast någon skulle säga "jag tillhör en afrikansk stamreligion!" Innebär detta att afrikanska stamreligioner inte finns? Nej, naturligtvis inte. Därmed faller påståendet att "briter" hittade på hinduismen ihop som ett korthus.

Termen "hinduism" är ett västerländskt påfund, men fenomenet "hinduism" är det inte.

Det indologer och religionsvetare kallar "hinduism" är ett stort och mångfacetterat religiöst och filosofiskt system, men som har vissa gemensamma drag, t.ex. tron på karma och reinkarnation, rituell renhet, gudar som rätt ofta ingriper i människornas vardag, nödvändigheten av vissa ritualer och ceremonier m.m. Att dra gränsen för vem som är hindu eller ej är inte alltid lätt, och för de flesta indier inte heller särskilt nödvändigt. Även i Indien finns "stamreligioner" som anses stå utanför hinduismen.

"Kyrkifiera" hinduismen

Vad Pankaj Mishra och många med honom vänder sig mot är dels hindunationalisternas försök att upphöja hinduismen till statsreligion, dels att "kyrkifiera" (ibland kallat "semitisera") hinduismen, d.v.s. att ge den en central auktoritet och en central lära, som alla hinduer "måste" tro på. I Indien finns idag en stolthet över den egna kulturen som ibland går till överdrift. Det är naturligtvis en reaktion mot den känsla av underlägsenhet inför och okritiska beundran av allt västerländskt som fanns ända fram till 1970-talet.

Det vore bättre om folk som Pankaj Mishra och Romila Thapar vänder sig mot detta i stället för att försöka påstå att hinduismen inte finns. Dels därför att påståendet är felaktigt, dels därför att de riskerar att underblåsa de hindunationalistiska stämningar som de vill bekämpa.

INDIEN - ETT 55 ÅR GAMMALT EU !

Indien är ungefär lika stort som det gamla Västeuropa, minus de brittiska öarna. Skillnaderna mellan folken och språken i Indien är snarare större i Indien än i Europa. Folken i Indien har samma tradition av krig och rivalitet som vi. Indien har ingen historisk tradition av politisk enighet, lika lite som Europa.

Plötsligt, när engelsmännen ger sig av år 1947, bestämmer de tillsammans med den indiska eliten att Indien skall vara ett land. Eliten bestämmer dessutom senare att landet skall delas in i

delstater. Delstaterna har sina egna regeringar och parlament, men de är underordnade en överordnad regering med tillhörande parlament och Högsta Domstol i New Delhi. Unionen skall ha gemensam valuta och gemensam utrikespolitik. Känns detta igen någon annanstans ifrån? Javisst! EU!

Båda projekten kom uppifrån, utan någon större folklig förankring. Båda projekten härjades i början av intensivt motstånd. I både Europa och Indien fanns på många håll känslan av att "Varför skall de där bestämma över oss?"

I Indien fanns separatism i Tamil Nadu på 1950-talet, därefter i Panjab på 1980-talet, av och till i nordöstra Indien och just nu i Kashmir. Men ändå har Indien växt samman och fler och fler känner sig just som indier förutom sin subnationalitet (tamiler, bengaler m.m.) Detta har gått förvånansvärt bra, bl.a. därför att man har avstått från att försöka skapa en allindisk identitet, i motsats till EU där en del vill införa begrepp som "kristna värden" etc i grundlagen.

Har vi i Europa något att lära av Indien? Våra politiker brukar ju vara ganska bra på att hitta på studieresor. Varför inte göra en studieresa till Indien?

Bokrecension:

AVHANDLING OM "OBERÖRBARA"

Eva-Maria Hardtmann: "Our Fury is Burning": Local Practice and Global Connections in the Dalit Movement. Almqvist & Wiksell, Stockholm 2003. ISBN 91-7265-756-1. Doktoravhandling framlagd den 7 november 2003 vid socialantropologiska institutionen, Stockholms Universitet.

Även om effekterna av kastsystemet förändrats genom urbanisering, lagstiftning och införande av 'positiv diskriminering', så förekommer kastdiskriminering än i dag. Särskilt på landsbygden, där traditionella värderingar är mer rotade och där majoriteten av befolkningen bor.

Daliter ("oberörbara") utgör ca 170 miljoner av Indiens befolkning. Formellt går de under beteckningen 'scheduled castes' (kaster förtecknade i folkräkningen med rätt till reserverade platser). Dalitrörelsen räknar även in grupper som inte är förtecknade. Det gäller 20 miljoner kristna daliter, 50 miljoner muslimer med dalitbakgrund och 20 miljoner daliter boende utomlands. I ett sådant vidgat sammanhang är det totalt fråga om 260 miljoner människor.

I boken analyseras hur olika rörelser från senare delen av 1800-talet och framåt har försökt förändra de diskriminerande effekterna av kastsystemet. Det som skiljde dem åt var frågan huruvida de 'oberörbara' ansågs vara del av hinduismen eller om de stod utanför denna. Inom hinduismen fanns tidigt reformrörelser, som ville avskaffa diskriminering grundad på kast och integrera de "oberörbara" inom hinduismen. Mot denna åskådning stod de autonoma rörelserna, som menade att den hinduiska samhällsordningen i sig utgjorde orsaken till diskrimineringen. De tillskrev de 'oberörbara' en självständig identitet åt-

skild från hinduismen och ville separera dem från denna.

Daliternas anspråk på en egen identitet fick sina första uttryck under 1920-talet. Tydligast belyses skillnaden mellan reformrörelsen och den autonoma rörelsen av meningsutbytet mellan B. R. Ambedkar ("The Father of the Constitution", se Nyhetsbrev 4/2003), som såg hinduismen som grunden för ofrihet och diskriminering, och Mahatma Gandhi ("The Father of Independence"), som ville reformera hinduismen och införliva de 'oberörbara' i varna-systemet. Konflikten ledde så småningom till en definitiv brytning emellan. Ambedkar, som till slut konverterade till buddhismen, var den autonoma rörelsens mest inspirerande ledare fram till sin död 1956.

Dalitrörelsen är inte en enhetlig rörelse. Den är sammansatt av olika nätverk och utgår från olika perspektiv, som också har geografisk spridning. Det som förenar dem är det gemensamt målet att avskaffa diskriminering grundad på kast samt en misstro mot Gandhi och hinduismen. Denna samhörighet har vuxit sig starkare under 1990-talet.

Eva-Maria Hardtmann diskuterar tre olika perspektiv, Dalit Buddhism med rötter i Maharashtra i västra Indien, kristna daliter huvudsakligen hemmahörande i söder och politiskt aktiva daliter framförallt representerade av Bahujan Samaj

Party i Uttar Pradesh i norra Indien.

Frågan om kastdiskriminering internationaliserades under 1990-talet. Det taskedde först genom organisationen National Federation of Dalit Women, NFDW, som bildades år 1995. Genom NFDW var dalitkvinnor representerade vid FNs Världskonferens om kvinnor i Peking samma år. National Campaign for Dalit Human Rights, NCDHR, grundades år 1998 och agerar mot konstitutionella instanser i Indien. NCDHR betonar mänskliga rättigheter medan religiösa och politiska argument tonas ned.

Genom NCDHR fördes frågan till FNs konferens mot rasism år 2001 i Durban. I samband därmed bildades ett internationellt nätverk, International Dalit Solidarity Network, vari nationella nätverk i flera länder ingår. Under Durbankonferensen utvecklades ett annat språkbruk; diskriminering baserad på kast omvandlades till diskriminering p g a arbete och härkomst ('work and descent'). Frågan har därefter fått fäste inom FN-systemet, bl a i FNs kommitté för eliminering av all diskriminering p g a rasism och i FNs kommitté för mänskliga rättigheter.

Den sammansatta frågan om kastsystemet, dess koppling till hinduismen, dalitrörelsens krav på en egen identitet och kampen lokalt, nationellt och internationellt för daliternas fri- och rättigheter samt hur kastfrågan också i dag genomsvårar och utnyttjas i politiska, ekonomiska och sociala sammanhang, gör att den griper genom hela det Indiska samhället. Boken bidrar till en ökad förståelse av denna del av Indiens historia och av nutida sociala och politiska förhållanden. Den är därtill skriven med lätt hand.

- Hans Magnusson

VARFÖR INTE SONIA?

När detta skrivs har just beskedet kommit att Sonia Gandhi har avsagt sig premiärministerposten. Hon säger att hennes inre röst har sagt henne att avstå.

Sonia har hela tiden varit en ovillig politiker. Då Rajiv Gandhi gick in i politiken efter brodern Sanjays död, skedde detta mot Sonias vilja. Då Rajiv sedermera mördades tackade Sonia först nej till att efterträda honom som chef för Kongresspartiet. Först efter flera år tackade hon ja.

Trots frågor och påstötningar har hon aldrig sagt sig vara Kongresspartiets kandidat till premiärministerposten, inte ens under den senaste valrörelsen.

Hennes politiska motståndare har gjort hårda och envisa personangrepp på henne, främst p.g.a. hennes utländska börd, man har kallat henne "utlänning" och "italienska" trots att hon har bott och verkat i Indien i nästan 40 år - betydligt längre än vad hon har bott i Italien.

BJP hotade att inte närvara vid installationsceremonin om hon svors in som premiärminister.

Tänkbara skäl till att hon avstod är:

1. Personligen är hon egentligen inte särskilt intresserad.
2. Hon vill inte utså split och splittring och vara en börda för en kommande regering genom sin utländska härkomst.
3. Enligt uppgift är hennes barn emot att hon axlar premiärministerposten, bl.a. av säkerhetsskäl.

Om Sonia Gandhi se Nyhetsbrev 4/1999

KLASSISK DANS OCH MUSIK

Klassisk indisk dans, bharatanatyam, utförd av Smt. Rajeswari Sainath.

Därefter klassisk sydindisk konsert utförd av B. V. Balasai, venu (sydindisk flöjt); Durga Prasad, gotuvadyam (stränginstrumentet vina, spelad med slide); Karaikudi R. Mani, mridangam.

TID: Fredagen den 11 juni kl 22 (!!)

PLATS: Södra Teatern

BILJETTPRIS: 180 kr.

Upplysningar:

tel 08-556 972 30 samt

<http://www.sodrateatern.com>

Detta Nyhetsbrev går ut i 1.135 ex med snigelpost och 1.010 ex med e-post. Summa 2.145 ex.

INDIEN

historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder, etiketsregler

av Indienkännaren
David Ståhl

Häfte, v + 115 sidor med kartor.
Stockholm 2003.

ISBN 91-631-3797-6

Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

<http://www.indien.nu>

Ny premiärminister:

MANMOHAN SINGH

Den nya regeringen är nu utsedd: De viktigaste posterna är:

Premiärminister: Manmohan Singh. Indiens förste premiärminister som inte är hindu. Singh är sikh, en religion som står hinduismen mycket nära, men som har inspirerats till viss del av islam.

Manmohan Singh är den indiska reformpolitikens fader. Han startade de ekonomiska liberaliseringarna då han blev finansminister år 1991, och i sitt invigningstal då citerade han Victor Hugo: "Ingen makt på jorden kan stoppa en idé vars tid har kommit!" Han förklarade skattesystemet och framför allt minskade han på byråkratin.

Finansminister: P. Chidambaram. Var finansminister åren 1996-1998, då han fortsatte Manmohan Singhs reformpolitik. Kommer från Tamil Nadu, är utbildad i Harvard, USA. Han var minister redan under Rajiv Gandhis och P.V. Narasingha Raos regeringar, men blev känd under sitt tidigare finansministernskap då han lyckades införa budgetdisciplin, genomförde en radikal skattereform samt lyckades locka tillbaka ett hundrade miljarder rupier i svarta pengar som hade smugglats utomlands.

P. Chidambaram (vars namn är tamil-

versionen av sanskrits *Nataraja*, d.v.s. den dansande Shiva) är en varm anhängare av frihandel. Han har konstaterat att alla ekonomiskt framgångsrika länder har den gemensamma egenskapen att de saknade pengar till operationen. varit demokratiska och marknadsliberala ("kapitalistiska"). Sådana länder har lyckats utrota, eller åtminstone minska, fattigdom och miljöförstöring.

Genom att utse P. Chidambaram till finansminister kan Manmohan Singh koncentrera sig på att hålla ihop koalitionen samt sköta relationerna till kommunistpartiet CPM som skall stödja koalitionen utifrån. Allt medan Chidambaram sköter den ekonomiska politiken.

Om Singh och Chidambaram skulle få som de ville, så skulle reformerna fortsätta med accelererad fart. Emellertid kan CPM och en del andra vänsterpartier agera broms. Man skall dock ha klart för sig att CPM, som sedan länge sitter vid makten i Västbengalen, har genomfört en del privatiseringar och avregleringar där. Dessutom har man lagstiftat om att anställda inom IT-industrin är "nationellt viktiga" och därför inte får strejka.

SWEDISH-INDIA BUSINESS COUNCIL

Swedish-India Business Council (se Nyhetsbrev 2/2003) fortsätter sin verksamhet. De ger ut ett nyhetsbrev varje månad till sina medlemmar. I det står bl.a. att en näringslivsdelegation ledd av statssekreterare Sven-Eric Söder skall avresa till Indien i oktober. Fokus kommer att ligga på säkerhet, infrastruktur och miljö. Vidare står det att den svenska regeringen skall fästa större vikt vid Indien eftersom Indien är

den snabbast växande marknaden idag. Vidare anordnade SIBC ett stort seminarium den 4 mars, där bl.a. VD för Telelogic, Anders Lidbeck, berättade hur företaget använt den indiska IT-kompetensen för att utveckla sina produkter.

Den som vill kontakta SIBC kan göra det på mejl sibc@telia.com eller tel 08-630 92 56.

INTERNETADRESSER

En mycket intressant hemsida, som ser ut som om det en dagstidning, men som troligen inte är det utan bara är en internetportal. Har många intressanta länkar till artiklar om terrorism, om utvecklingen i arabländerna, Pakistan och Afghanistan. Högaktuella ämnen som tyvärr försummas i massmedia.

<http://www.pakistandaily.com>

Lundsuniversitet har öppnat en hemsida kallad SASNET, som handlar om alla de sydasiatiska länderna. Har vi rekommenderat den förut? Här är den i alla fall:

<http://www.sasnet.lu.se>

Här är världens bästa hemsida, sprillans ny - kanske inte riktigt färdig ännu:

<http://www.empatum.se>

Detta är en annan hemsida, som lustigt nog inte har något uppenbart namn. Här finns en del länkar, inte minst kan man ladda ner "Common Minimum Programme", den nya koalitionsregeringens regeringsförklaring, som även stöds av kommunistpartierna.

<http://www.india-now.org/>

**Speech by Ambassador of India
Ms. Chitra Narayanan
On the occasion of the Annual General Meeting
Of the Swedish-India Society**

March 25, 2004

Relations between India and Sweden have always been good from Prime Minister Jawaharlal Nehru's visit to Sweden in 1957 till Prime Minister Persson's visit to India in January 2004. Over the last three years, there has been a perceptible change in Indo-Swedish relations. Relations are now less static and have moved in an accelerated manner, particularly in the all important area of trade and industry. India is the second fastest growing economy after China, with 8,1 % growth last year. India's industrial expertise is well known in USA, UK, Germany France and Italy for many years. The EU is India's largest trading partner. However, it is only very recently that Sweden has turned its attention to the potential modern India offers. India has the second largest pool of English speaking computer experts after the US. Indian scientists have long contributed to NASA, US medical research and the Silicon Valley. Let us not forget that the Pentium chip was invented by an Indian American, Vinod Dham, and Sabir Bhatia invented Hotmail and sold it to Microsoft for US\$ 400 million.

India's greatest strength is that it is a vibrant and dynamic federal democracy. It is a fact that is taken for granted and the significance of which is not sufficiently appreciated. How many countries in Asia have this track record of 50 years of experienced democratic governance. Of course we have problems, which country does not, but India, geographically larger than Europe, with a population of 1 billion still fiercely holds on to democratic principles. There is no democracy in the world which is without flaws - after all they consists of human beings. However, it must always be remembered that in India there is the strong infrastructure of democracy and corrective machinery. Because of this India cannot be compared to any other country in Asia. When things are suppressed in a closed society they remain hidden precisely because they are closed societies. Therefore India should not be penalized for being an open society with every flaw taken out of proportion.

The real substance of relations between countries is commerce. Recent events have taken relations between India and Sweden to a new level. Ericsson celebrated 100 years in India and its recent contracts with Indian companies have opened new doors. According to Ericsson, India offers one of the largest technological opportunities in the world and the growth potential in India is tremendous. The President and CEO of Ericsson mentioned to me that a major part of profits declared in February is due to its business with India. Last year, Wipro bought two Ericsson R&D units in India for US \$ 25 million and will continue to service Ericsson's requirements. Ericsson and Tata Teleservices signed a contract valued at US \$ 150 million to deploy CDMA 2000 1X wireless infrastructure in India. Bharti Tele Ventures and Ericsson signed a 3-year contract valued at approximately US \$ 400 million under which Ericsson will deliver equipment and services based on Bharti's capacity requirements. TCS and Wipro both have development centres here in Stockholm and 13 Indian IT companies have their representatives in Sweden.

ABB has established an IT R&D centre in Bangalore. According to the CEO of ABB, "The industrial IT lab in Bangalore has performed very

well. One of the projects developed there was rated among the 10 most important to emerge from ABB labs. The India Centre should prepare to see an explosion of contracts from ABB world wide."

Last year Astra Zeneca opened a new research facility in Bangalore to focus on a cure for tuberculosis and will invest another US \$ 30 million during 2003-2008.

After many years India promotions were held in Borås, and in Farsta and Nacka Centrum in Stockholm, Stockholm School of Economics, in VIVO, ICA with Santa Maria and Aria Foods. The Embassy also participated in the Travel & Tourism Fairs in Gothenberg and Gastro Nord. I find I have delivered over 25 speeches to various audiences in Sweden!

There have been many recent visits from India, the Minister of Environment, Minister of Water Resources, Chief Minister of Haryana, and Parliamentary delegations. Swedish Prime Minister Göran Persson's visit to India for constructive meetings with Prime Minister Atal Bihari Vajpayee in January this year was the culmination of efforts to bring a new understanding between the two countries and a beginning of exploring farther fields of common interest. Both Prime Ministers agreed that there should be collaboration in cutting edge technology, biotechnology, environmental technology among other fields. It was an important landmark visit especially as it was the first after 17 years.

Close collaboration between the Royal Institute of Technology and Indian National Science Academy, IITs and Indian Institute of Science, Bangalore has now expanded to the fields of steel and water resources. Lund University has an ongoing programme in environmental economics and academic exchange with Indian professors in the Department of East Asia.

It was with particular pleasure that we listened to Prime Minister Göran Persson in his opening statement of government policy in September 2003, stating "cooperation with developing countries like **India**, Brazil and South Africa will be intensified". Also in September 2003 Trade and Industry Minister Leif Pagrotsky mentioned in Parliament "Government gives priority to increase activities in strategic markets...such as **India**, China, Brazil, Russia and the Baltic Sea Region".

The Swedish Indian Society has played an important part in the understanding between our two countries. I can assure the Society of my continued support and hope that its activities will expand and be successful. Relations between Sweden and India are getting closer day by day. After all one in two mobile calls in India is carried on Ericsson mobile systems.

Talet är något förkortat.